

Iuda, iar Betleemul era o cetate din Iudeea. Deci, toți prorocii au propovăduit că Hristos va veni din Betleem, nu din Nazaret, căci este scris: „Și tu Betleeme, deși ești mai mic între miile lui Iuda, din tine va ieși stăpânitor peste Israel” (Miheia 5, 1). Dar de unde putem afla care era a șasea lună a sarcinii Elisabetei? De acolo, că știm în care lună ea a zămislit, și aceasta o aflăm când vom cunoaște timpul întru care bărbatul ei (Zaharia) a primit vestea cea bună. Și de unde putem cunoaște aceasta? Din Sfânta Scriptură, fiindcă Evanghelia ne istorisește că Zaharia era tocmai în Sfânta Sfintelor, când îngerul i-a adus vestea și l-a înștiințat despre nașterea lui Ioan. Deci, fiindcă Scriptura arată lămurit că singur Arhiereul, și numai o dată pe an, intra în Sfânta Sfintelor și în care lună a anului, apoi de aici se cunoaște timpul în care Zaharia a primit vestea cea bună, și din aceasta cunoaștem și timpul când Elisabeta a zămislit.

Aici este vorba despre sărbătoarea Corturilor, când, o dată pe an, Arhiereul intra în Sfânta Sfintelor. Deci, dacă o dată pe an, la sărbătoarea Corturilor, intra Arhiereul în Sfânta Sfintelor, să arătăm acum, că atunci s-a arătat îngerul lui Zaharia, tocmai când el era în Sfânta Sfintelor, căci s-a arătat numai lui, pe când el tămâia. Arhiereul nu intra niciodată singur în templu, decât în această zi. Iar această sărbătoare se făcea la iudei către sfârșitul lunii septembrie. Așadar, atunci a zămislit Elisabeta.

Acum este timpul să arătăm că în a șasea lună de când Elisabeta purta în pânțe pe Ioan, Maria a primit vestirea cea de bucurie și a zămislit și ea. Adică, acum a venit la ea Gavriil și i-a zis: „Nu te teme Maria că ai aflat har de la Dumnezeu, și iată că vei zămisli în pânțe și vei naște fiu și se va chema numele lui Iisus” (Luca 1, 30-31). „Duhul Sfânt Se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfântul care Se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema. Și iată Elisabeta, rudenia ta, a zămislit fiu la bătrânețea ei și aceasta este a șasea lună pentru ea, cea numită stearpă. Că la Dumnezeu nimic nu este cu neputință” (Luca 1, 34-37). Deci, dacă Elisabeta a zămislit în luna septembrie, Maria a zămislit mai târziu, în luna a șasea, în martie, și dacă, mai departe, vom adăuga cele nouă luni până la Nașterea lui Hristos, ajungem în luna decembrie, în care și prăznuim această zi.

Să ne bucurăm de bucuria căreia ne-am făcut părtași prin Nașterea lui Hristos, și pe Dumnezeu, Cel ce S-a făcut om, să-L proslăvim pentru această întrupare a Sa, și după puterile noastre să-I aducem cinste și mulțumire, însă lui Dumnezeu nu-I este plăcută altă mulțumire, decât aceea ca noi să ne mântuim sufletele noastre și să ne silim a face fapte bune.

Așadar, să nu fim nemulțumitori către Binefăcătorul nostru. După puterile noastre, toți să-I aducem de toate: credință, nădejde, dragoste, înfrânare, milostenie, iubirea aproapelui. Dar mai ales, când vă apropiați de această înfricoșată și Sfântă Masă, de Sfintele Taine, faceți aceasta cu frică și cu cutremur, cu conștiința curată, cu post și cu rugăciune. Socotește, o, omule, ce jertfă ai să primești, de ce Masă te apropii!.

Betleem, Biserica Nașterii Domnului, foto

Șaisprezece candelile aprinse în biserica de la Betleem (exprimă vârsta Fecioarei când l-a născut pe Domnul nostru Iisus Hristos) luminează deasupra locului – însemnat cu o frumoasă stea aurită – unde S-a născut Mântuitorul lumii.

Dumnezeu vă invită la masa Sa și v-a dat pe propriul Său Fi; și îngerii stau împrejur cu frică și cu cutremur, și Heruvimii își acoperă fețele, și Serafimii strigă cuprinși de spaimă: „Sfânt, Sfânt, Sfânt, este Domnul”. Ceea ce ni se dă la această Masă este vindecarea rănilor sufletului nostru, o visterie neîmputinată, care ne agonisește împărăția cerurilor.
(Sfântul Ioan Gură de Aur, Predici la duminici și sărbători)